

CONCURS DE MICRORELATS “ESPANTA LA POR”

Modalitat Adults

El gat de la font del Carreter

Conten les velles que, nit rere nit i sonant les 12 a les campanes de l'església, els xiquets poden escoltar el sinistre miolar d'un gat a la Font del Carreter. El que no saben és que aquesta criatura, en realitat, és altre nen que va pecar d'imprudent.

El nét de la vella Catalina jugava despreocupat a la Font del Carreter sense fer cas als advertiments de la seva àvia. Com que no tenia amics, grimpava la font intentant caçar el gat negre que allí vivia. Era l'única companyia que el petit tenia a les llargues vesprades d'estiu.

Una calorosa nit el nen va arribar al capdamunt de la font, desitjant acariciar el gat, però la bèstia negra, mirant-lo amb els ulls rojos, se li va abalançar damunt fent-lo caure de cap. I ara, cada nit a la Font, el petit reencarnat en gat miola sinistrament buscant nous amics.

Álvaro Gil Sánchez

CONCURS DE MICRORELATS “ESPANTA LA POR”

Modalitat Adults

L'ànima en pena

Fa molts anys, en temps del rei Pepet, vivien a Castalla “els pardalets”. Aquesta família la formaven el pare, la mare i quatre xiquets. Vivien en el ‘carrer Major’.

Era una família humil que tenia les seues costums. El dia dels difunts; la mare religiosament, com tots els anys, encenia un ciri vermell per ‘les animetes’, que posava damunt la xemeneia. Bé, no tots els anys perquè l’últim se li va oblidar. Aqueixa mateixa nit, a la matinada, van sentir un estrepitós soroll fort i sec, seguit d’un esclafit encara més fort.

El matrimoni i el fill que ja dormien, es despertaren envoltats per una suor freda que es recorria tot el cos. S'alçaren d'un bot i, tremolant de por però amb fermesa esbrinaren el que havia passat: Un retrat de la mare devallà sense trencar-se, ni tan sols badar-se, mentre el clau romania encastat a la paret.

Magdalena Payá Cerdá.

CONCURS DE MICRORELATS “ESPANTA LA POR”

Modalitat Adults

La bruixa de “Cantalaes”

Centenars d’anys arrere, a “Cantalaes” hi havia una casa on habitaven bruixes de tota la Foia de Castalla. Deien que podien curar a malalts amb conjurs i encisos, i persones malaltes, desesperades, acudien a elles. El que no sabien era que no eixirien d’aquella casa mai. Hi ha gent que diu que menjaven persones, altres que els tenien de criats. Mai sabrem què va ser d’aquelles persones que volien posar fi a la seua malaltia. El que sabem és que la casa, a hores d’ara, està abandonada i enderrocada però quan camines per aquells paratges veus que la casa té la llar encesa i que persones criden auxili. Però, no hi veus a ningú. Tots vos preguntareu qui sóc i com conec aquesta història. Pot ser una de les bruixes no va morir, pot ser una d’elles està encenent el foc i escrivint aquesta història més prop del que penseu.

Ana Payá Mira

CONCURS DE MICRORELATS “ESPANTA LA POR”

Modalitat Adults

Un monstre al calvari

Front del castell vivien Pere i Teresa els ermitans.

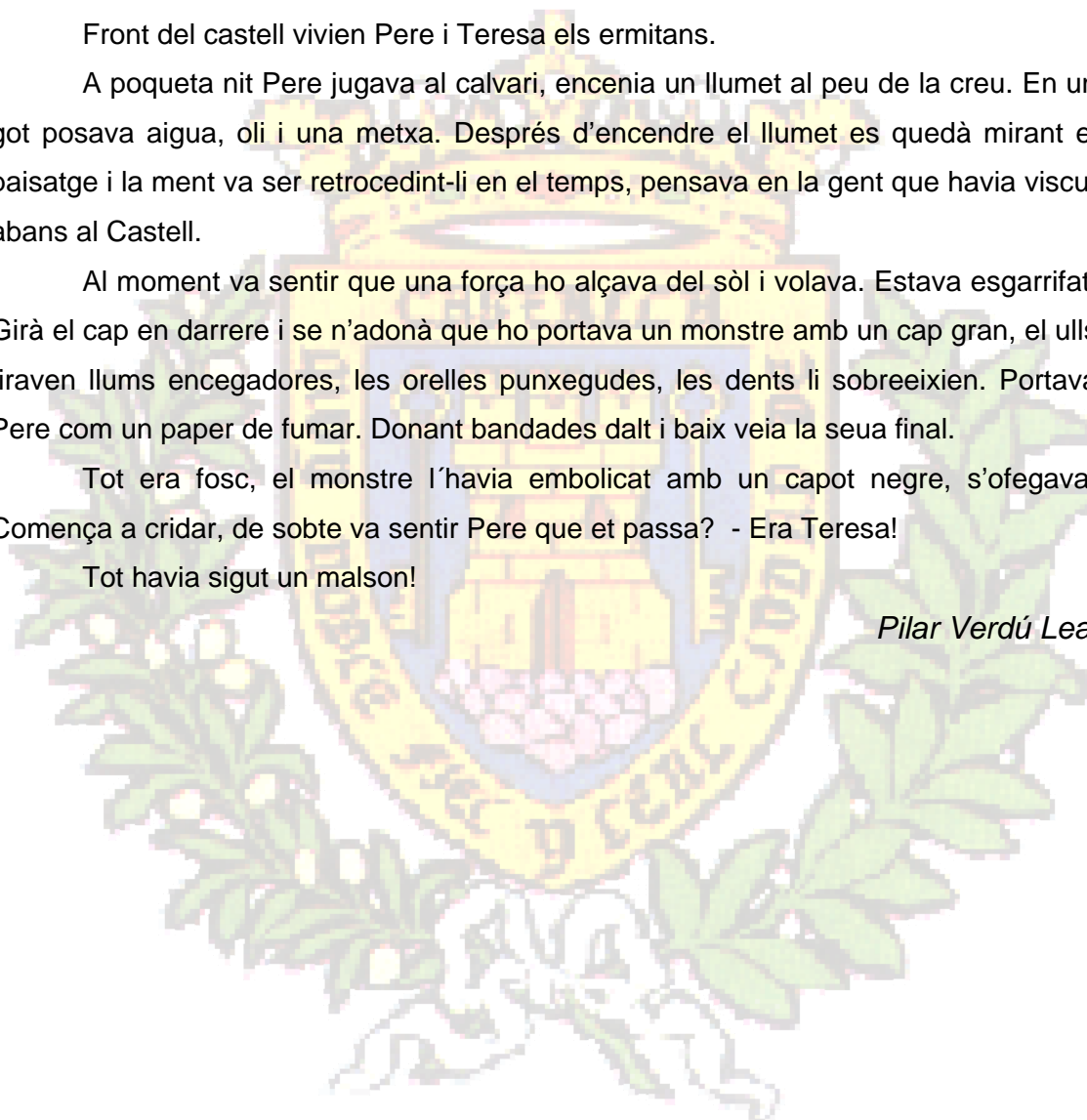
A poqueta nit Pere jugava al calvari, encenia un llumet al peu de la creu. En un got posava aigua, oli i una metxa. Després d'encendre el llumet es quedà mirant el paisatge i la ment va ser retrocedint-li en el temps, pensava en la gent que havia viscut abans al Castell.

Al moment va sentir que una força ho alçava del sòl i volava. Estava esgarriat! Girà el cap en darrere i se n'adonà que ho portava un monstre amb un cap gran, els ulls tiraven llums encegadores, les orelles punxegudes, les dents li sobreixien. Portava Pere com un paper de fumar. Donant bandades dalt i baix veia la seua final.

Tot era fosc, el monstre l'havia embolicat amb un capot negre, s'ofegava. Comença a cridar, de sobte va sentir Pere que et passa? - Era Teresa!

Tot havia sigut un malson!

Pilar Verdú Leal

CONCURS DE MICRORELATS “ESPANTA LA POR”

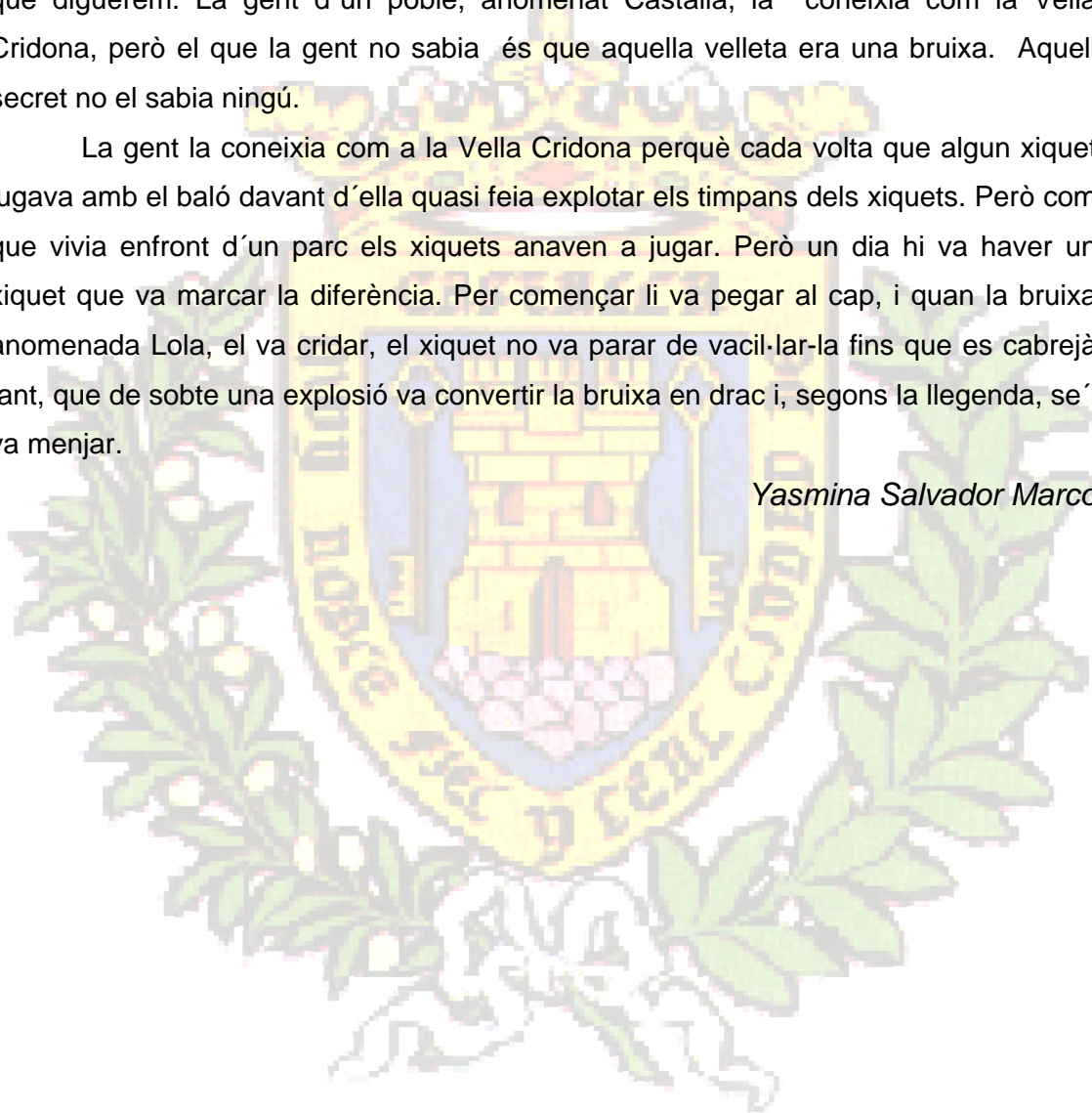
Modalitat Juvenil

La bruixa que va evolucionar

Hi havia una vegada una velleta, amb uns 77 anys, que no era molt agradable que diguérem. La gent d'un poble, anomenat Castalla, la coneixia com la Vella Cridona, però el que la gent no sabia és que aquella velleta era una bruixa. Aquell secret no el sabia ningú.

La gent la coneixia com a la Vella Cridona perquè cada volta que algun xiquet jugava amb el baló davant d'ella quasi feia explotar els timpans dels xiquets. Però com que vivia enfront d'un parc els xiquets anaven a jugar. Però un dia hi va haver un xiquet que va marcar la diferència. Per començar li va pegar al cap, i quan la bruixa anomenada Lola, el va cridar, el xiquet no va parar de vacil·lar-la fins que es cabrejà tant, que de sobte una explosió va convertir la bruixa en drac i, segons la llegenda, se'l va menjar.

Yasmina Salvador Marco

CONCURS DE MICRORELATS “ESPANTA LA POR”

Modalitat Juvenil

La llegenda del Drac del Maigmó

Va ser devastador... El Drac del Maigmó, el monstre de la llegenda, acabava d'atacar un xalet que hi havia als afores de Castalla. Va matar el propietari del xalet, i l'edifici va quedar en ruïnes. Segons els detectius, Àlex i Ferran, les petjades no podien ser d'un animal normal, sinó que devien ser...d'un drac!

La policia va avisar als millors policies de la comarca per anar a buscar l'amagatall del drac. Cinc dies després, Jonh Parnak, el segon millor policia de la comarca, de nacionalitat alemanya, es va topar amb la cova de Sant Roc, una cova famosa per tindre una gran quantitat de carbó en l'antiguitat. Ara ja no quedava res, així que estava abandonada. Va cridar alguns policies més per explorar-la, i com no, allí estava, el drac els va atacar però Jonh els va salvar cegant al drac, una vegada desorientat l'animal va tractar de fugir cap al sud i ja no es va saber més d'ell.

Yago Vidal Antón

CONCURS DE MICRORELATS “ESPANTA LA POR”

Modalitat Juvenil

La vida en muerte

El día de Todos los Santos, en Castalla, un niño se preguntaba qué le pasaría el día de su muerte.

Pensó que podía ir al cementerio a investigar. Llamaba por el camino a sus amigos, el primero no contestó y cuando iba a llamar al otro se le apagó el móvil. Estaba solo en el cementerio.

El niño comenzó a correr cuando tropezó con una tumba. Un hombre le levantó y lo llevó a su casa para que entrara en calor. Su esposa le preparó una sopa y lo tranquilizó. Le preguntó al niño:

- ¿Dónde vives? Te llevaremos a casa.

El niño le costó contestar:

- En la calle Biar, Número 14

Le dejaron entrar a casa e iban a marcharse cuando decidieron ver los padres. Tocaron a la puerta y cuando abrieron...

Sus padres preguntaron:

- ¿Qué hacen aquí?
- Su hijo estaba perdido, lo hemos traído, contestaron.
- Nuestro hijo murió en el cementerio hace tres años.

Darko Santiago Arnedo.

CONCURS DE MICRORELATS “ESPANTA LA POR”

Modalitat Juvenil

EL VERTADER BUTONI

Hi ha una llegenda valenciana inventada del monstre Butoni, que diu que aquest es ficava a dins de les cases pel pany de la porta i s'emportava als xiquets que no es portaven bé, però jo he descobert la vertadera història d'aquest monstre.

Fa molts anys, als afores de la ciutat de Castalla, al costat del cementeri, vivia un home tot sol en una casa immensa i obscura. Aquest era prim, alt i amb cara de pocs amics, no eixia de casa quasi mai i era estrany. La raó de que l'home fora així era per l'obsessió que tenia per obrir una caixa que va encontrar, al mig del saló, el dia que va començar a viure allí. Van passar els anys sense poder obrir-la, fins que un dia ho va aconseguir. La caixa contenia una frase, que quan la va llegir van despertar uns esperits malignes que el van convertir en un monstre que mataria a tres xiquets cada 1 de novembre, dia de Tots els Sants.

Irene Martínez Martínez.

